

tal her i Salen modsat mig alle de økonomiske Foranstaltninger, hvad den ærede Ordfører tillagde mig. Jeg gad nok spørge den ærede Ordfører, hvad det er for økonomiske Foranstaltninger, som have foreligget her, og som vi have modsat os, og jeg gad endvidere nok spørge om, hvad det er for økonomiske Foranstaltninger, der har været Tale om at drøfte, forberede og fremkalde, som vi have forsøgt at reise nogen Modstand imod. Naar han saa ligeledes har givet os et Tillægsord og betegnet os som et „militaristisk“ Parti, saa forekommer det mig for det Første, at det er en Tale, som næsten klinger ridicul selv i hans Mund, hvor man dog pleier at høre Udskilligt i den Retning. Jeg anerkjender ikke, at der er Noget her i Landet, som kan betegnes saaledes. Vi have ganske vist støttet den nuværende Regjering i, hvad den har villet gennemføre for Forsvarssagen. Og naar den ærede Ordfører taler med saa stor Styrke om, at man tilfidesætter Folkethingets Flertal, den store, almene Befolkning osv., dersom man fremmer dette Forslag, da turde det maasse være berettiget, at vi fra vor Side gøre opmærksom paa, at trods den stærke Agitation, som han og hans Meningsfæller have reist mod Forsvarssagens Gjennemførelse hele Landet over, saa tør vi sige her i Salen, at vi have vundet en Tilslutning for det Standpunkt, vi forsvare, hos hele Befolkningen, som vi oprindelig aldrig havde drømt om, vi skulde faae. Den har været stærk nok til, at vi ikke alene i de senere Aar ikke ere gaaede tilbage i den Stilling, som det Parti, til hvilket vi høre, indtager her i Landet, men aldeles umiskjendelig netop paa det mest kritiske Tidspunkt, umiddelbart efter at disse Foranstaltninger vare trufne, ere gaaede fremad. Vi tør maasse ogsaa tillægge det nogen Betydning, at medens de Herrer af Flertallet i Thinget modsætte sig disse Foranstaltninger, og væsentlig modsætte sig dem ved ikke at behandle de Forslag, der have foreligget her, ved at lade disse Forslag ligge Maaned efter Maaned her i Thinget uden at gøre dem til Gjenstand for Forhandling, eller ved at ende Behandlingen af disse Forslag uden at give en Anthynding af, hvad man egentlig vil, men ved politiske Demonstrationer, snart af den ene og snart af den

anden Art, saa har der i det andet Thing været et Flertal, der har havt en Opfattelse, der svarer til den, som Mindretallet i denne Sal har havt, og som vi ogsaa alle vide har været Regjeringen. Hvis de Herrer ville fortsætte Kampen mod os om denne Sag omkring i Landet, skulde vi ikke vige tilbage, de kunne være aldeles overbeviste om, at denne Stilling vi have indtaget, skulde vi for den Sags Skyld fremdeles være rede til at forsvare efter bedste Evne. Der kan maasse komme flere Kræfter frem, der ville støtte denne Sag, end de Herrer nu gjøre Regning paa. — Naar nu den ærede Ordfører under sine mere almindelige politiske Bemærkninger kom med den Uttring, at Grunden til den nuværende Konflikt havde Regjeringen selv lavet, og ogsaa refererede til en vis bestemt foresalden Omstændighed ved Afslutningen af en Rigsdagssamling, er den Fremstilling, som den ærede Ordfører der gav, jo aldeles urigtig. I det Hele taget hører al den Tale om, at den nuværende Regjering har skabt Grunden til Konflikten mellem Flertallet her i Salen og de andre Lovgivningsfaktorer, ingen Steder hjemme. Det er Noget, vi vide Allesammen, at det er det ærede Flertal, der har skabt Grunden til denne Konflikt, længe inden den nuværende Regjering kom til Stede, at vi vare temmelig langt henne i Kampen, inden den nuværende Regjering tog Del i den, og at specielt den ærede Krigsminister først kom paa Kamppladsen meget længere hen i Tiden, efter at denne Kamp havde bestaaet i mange Aar. Jeg behøver derfor kun at gøre opmærksom paa, hvad den ærede Ordfører her har sagt, men jeg behøver slet ikke yderligere at modsige det. Naar den ærede Ordfører imidlertid endnu i Dag kom tilbage til at omtale Uenigheden mellem de Sagkyndige og refererede til, hvad der i saa Henseende er foregaaet i de senere Aar, har den ærede Krigsminister jo forøvrigt sagt, hvad der maaste i den Retning er tilstrækkeligt, og jeg skal derfor indskrænke mig til den ene korte Bemærkning, at det ser noget besynderligt ud, at de Herrer af Flertallet, specielt den ærede Ordfører, mener at kunne tage Søofficerers Tilbudtægt. Hvorvidt de ærede Søofficerers Optræden er besynderlig, skal jeg ikke udtale Noget om. Men naar man har fulgt Forhandlingen her i Thinget i alle disse Aar